

Tuchtrechtspraak voor de MfN-registermediator

Jacques de Waart en Martine Höfelt plaatsen in deze rubriek annotaties bij (samenvattingen van) uitspraken van de tuchtcommissie en het college van beroep van de Stichting Tuchtrechtspraak Mediators (STM). De STM is de stichting die is opgericht ten behoeve van onafhankelijke tucht-rechtspraak over MfN-registermediators. Het register wordt beheerd door de Stichting Kwaliteit Mediators (SKM). De uitspraken zijn ieder in zijn geheel terug te vinden op de website www.mfn-tuchtrechtupdates.nl, zoek op het nummer van de uitspraak. Bij de bespreking belichten wij de uitspraak in beknopte bewoordingen, uitsluitend voor zover relevant voor deze annotatie. Daar waar tekst wordt geciteerd uit de uitspraak is deze cursief weergegeven.

Jacques de Waart
(De Waart Mediation & Training, ADR-Instituut) is ervaren mediator en in uiteenlopende rollen nauw betrokken bij de kwaliteitsbevordering van mediation.

Martine Höfelt
is geregistreerd MfN-mediator en advocaat bij TACT Advocaten. Zij is gespecialiseerd in tuchtrecht en beroepsaansprakelijkheid voor o.a. advocaten, notarissen en mediators.

DOOR JACQUES DE WAART EN MARTINE HÖFELT

M-2020-12

Rol onduidelijkheid: kindercoach of mediator?

De tuchtcommissie van de STM
19 mei 2021

Geen enkel duidelijk onderscheid tussen rol als mediator en rol als kindercoach, met alle gevolgen van dien.

Artikelen 1 (integriteit), 2 (transparantie), 3 (partijautonomie), 5 (onpartijdigheid) en 6 (vertrouwelijkheid) Gedragsregels MfN

Een mediator tevens kindercoach werd door mevrouw verzocht te helpen bij de situatie dat haar echtgenoot hun minderjarige kinderen bij haar weg hield. Mevrouw heeft de mediator via LinkedIn gevonden als 'supervisor ouderverstoting.' Tijdens het traject van begeleiding blijkt dat het onduidelijk is of de mediator nu in de rol van mediator of in de rol van kindercoach optreedt. Omdat de mediator naar het oordeel van de tuchtcommissie weinig of geen blijk heeft gegeven de ernst van de overtredingen in te zien noch de noodzaak te zien haar handelen aan te passen, legt de tuchtcommissie de

mediator een voorwaardelijke schorsing op van zes maanden met een proeftijd van twee jaar.

Feiten

Uit het eerste deel van de beschrijving van de feiten: *De mediator is tot 1 januari 2021 MfN-registermediator geweest. Zij heeft met haar echtgenoot, D, die tevens MfN-registermediator was, tot zijn overlijden een samenwerkingsverband gehad. Onderdeel van de samenwerking was het gezamenlijk uitvoeren van echtscheidingsmediations, waarbij D zich richtte op de juridische en financiële kant van de echtscheiding en de mediator zich bezighield met de emotionele kant van de echtscheiding en met eventuele kinderen van partijen.*

Op 12 mei 2019 heeft klaagster contact opgenomen met de mediator met het verzoek haar bij te staan in de situatie dat haar echtgenoot hun minderjarige kinderen (E en F) bij haar weghield. Klaagster had de mediator via LinkedIn gevonden als 'supervisor Ouderverstoting'. De mediator heeft het verzoek aanvaard. In juli spreken klaagster en de mediator over de mogelijkheid om de echtscheidingsprocedure van klaagster en haar echtgenoot via mediation te laten verlopen. Op 28 augustus 2019 tekenen partijen een mediationovereenkomst, voorzien van het MfN Registermediator logo (...).

Beoordeling

Uit de feiten blijkt volgens de tuchtcommissie dat (5.4) de mediator aan het begin van en gedurende haar werkzaamheden tegenover klaagster geen enkel duidelijk onderscheid heeft gemaakt tussen haar rollen als mediator en als kindercoach. Vervolgens leidt die rolvermenging tot gegronde klachten, onder meer ten aanzien van gebrek aan neutraliteit, partijdig advies, contact houden met dochter na einde mediation en schending van de geheimhoudingsplicht.

Noot

Het geheel van gegronde verklaarde klachten laat zich eigenlijk samenvatten als dat door de mediator niet voldoende expliciet is gemaakt dat zij als kindercoach werkte. Bezien vanuit de rol van kindercoach is (de rest van) het gedrag van de mediator

begrijpelijk en in lijn met die rol. Zie bijvoorbeeld ook het oordeel van de tuchtcommissie dat deze niet kunnen vaststellen dat de mediator klaagster niet op respectvolle wijze heeft bejegend. Waar het is misgegaan, is dat er ruimte is gelaten voor onduidelijkheid over de rol van beklagde, die enerzijds optrad als kindercoach terwijl zij zich tevens voor mediator heeft uitgegeven. Beklaagde betoogt dat zij in al haar activiteiten voor klaagster en haar kinderen is opgetreden als kindercoach en niet als mediator. Maar het gebrek aan duidelijkheid daarover maakt dat dit niet-ontvankelijkheidsverweer faalt.

De rol van kindercoach verklaart de belangenbehartiging ten behoeve van de als partij of als derde belanghebbende betrokken kinderen. Wat we vaker zien bij klachten over mediators, en dan met name in de echtscheidingspraktijk, is dat de 'hulpverleners-drive' van betrokken mediators hen parten speelt bij het helder gescheiden houden van de hulpverlenersrol van die van de mediator. Het leidt tot rolwisseling of rolvermenging en daarmee tot gegronde klachten ten aanzien van de rol van mediator, die zich met de hulpverlenersrol niet laat verenigen.

De tuchtcommissie acht de schending van de gedragsregels dermate ernstig dat deze een voorwaardelijke schorsing van zes maanden oplegt met een tweejarige proeftermijn. Maar die gaat pas lopen wanneer de mediator zou besluiten zich weer als MfN-mediator in te schrijven.

M-2020-13

Ouderschapsbemiddeling ≠ mediation

**De tuchtcommissie van de STM
19 mei 2021**

MfN-registermediator heeft een geheel andere rol en hoedanigheid dan de ouderschapsbemiddelaar waar de rechtbank partijen naar heeft verwezen.

Artikelen 2 (transparantie) en 8 (werkwijze) Gedragsregels MfN

Een ouderschapsbemiddelaar bij een jeugdzorginstelling is tevens MfN-registermediator. Partijen (ex-partners) komen bij deze mediator nadat zij bij beschikking van de rechtbank zijn verwezen naar een jeugd- en gezinsteam voor deelname aan het hulpverleningstraject ouderschapsbemiddeling. Daar start de procedure met een inventarisatiefase. In die fase heeft beklagde ten behoeve van de (te starten) begeleiding contact met diverse betrokken hulpinstanties. Onduidelijkheid over de status van gesprekken – wel of niet (al) mediationgesprekken – en over de hoedanigheid van beklagde – mediator of ouderschapsbemiddelaar – leiden de tuchtcommissie tot het opleggen van een waarschuwing.

Noot

Ook in deze uitspraak, net als de hiervoor besproken beslissing M-2020-12, gaat het in de kern over onduidelijkheid over de rol, en ook nu speelt het zich af in de (post)echtscheidingsdynamiek. In dit geval gaat het over de verwarring tussen de rol van mediator en die van ouderschapsbemiddelaar. De tuchtcommissie stelt het nog maar eens heel duidelijk: een MfN-registermediator heeft een geheel andere rol en hoedanigheid dan de ouderschapsbemiddelaar. Die laatste kan, of zelfs moet, rapporteren aan derden zoals de rechtbank en de Raad voor de Kinderbescherming. Een dergelijke rapportage is voor de mediator ondenkbaar omdat dit haaks staat op de vertrouwelijkheid. Ook het evident vrijwillige karakter van mediation ontbreekt bij de (opgelegde) ouderschapsbemiddeling. De mediator heeft gehandeld met twee niet verenigbare petten op. Met deze uitspraak is opnieuw bevestigd dat de mediator ondubbelzinnig helder dient te zijn in welke, enkele!, hoedanigheid deze optreedt.

Geen sympathie of antipathie, wel empathie

De tuchtcommissie van de STM
5 februari 2021

Onvoldoende aandacht voor de juridische en emotionele balans tussen partijen

Artikelen 3 (partijautonomie) en 7 (competentie) Gedragsregels MfN, artikel 8 Reglement STM (beëindiging)

Een mediator werd verzocht op te treden bij de afwikkeling van een echtscheiding, maar al snel verslechterde de verstandhouding tussen man en vrouw. Tijdens de mediation bleek de man al een nieuwe relatie te hebben, wat leidde tot een emotionele reactie bij de vrouw. Ook bleek de man voorafgaand aan de mediation al juridisch en financieel advies te hebben ingewonnen terwijl de vrouw dat (nog) niet had gedaan. Zowel emotioneel als op kennisgebied was er daardoor sprake van een disbalans. Naar aanleiding van diverse klachten van de vrouw over de mediator, legt de tuchtcommissie de mediator een waarschuwing op.

De tuchtcommissie overweegt onder andere dat van een mediator mag worden verwacht dat hij niet alleen aandacht voor de emoties van partijen toont, maar ook dat hij actief met die emoties aan de slag gaat. Dat geldt eens te meer voor een mediator in echtscheidingen, omdat deze mediations zich doorgaans kenmerken door hoogoplopende emoties en een stevige escalatiegraad. Een van de belangrijkste taken van de mediator is om ervoor te zorgen dat de emoties en de communicatie tussen partijen zo gereguleerd worden, dat partijen zo veel mogelijk op voet van gelijkwaardigheid een gesprek kunnen voeren over de oplossing van hun probleem. Het is de taak van de mediator om bij partijen te checken en ervoor te zorgen, dat beide partijen beschikken over de informatie die zij nodig hebben om afgewogen beslissingen te kunnen nemen en daarbij zo nodig te wijzen op de mogelijkheid om tijdens de mediation externe adviseurs of deskundigen te raadplegen. Voorts had de mediator, toen klagster aangaf dat zij de mediation wilde beëindigen, daar onder de omstandigheden van dit geval gehoor aan moeten geven. Slechts één klachtonderdeel wordt ongegrond verklaard: de mediator heeft volgens de tuchtcommissie niet tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld door niet steeds gespreksverslagen op te stellen. Al had de mediator er volgens de tuchtcommissie, gelet op de emotionele toestand van klagster, wel verstandiger aan gedaan om de tussentijdse afspraken vast te leggen om daarmee duidelijkheid te creëren voor partijen en de voortgang van de mediation te bevorderen.

Achtergronden van de klacht

De feiten en achtergronden zijn in deze beslissing uitvoerig geschetst. Omwille van de leesbaarheid nemen we die schets hier niet integraal over en volstaan met een samenvatting. Voor meer details, inclusief citaten uit de correspondentie tussen partijen en de mediator, verwijzen wij naar de originele beslissing van de tuchtcommissie.

De in deze procedure beklagde mediator heeft een fiscaal-economische achtergrond. Samen met zijn echtgenote heeft hij al jaren een belastingadvieskantoor. Sinds 2014 is hij daarnaast ook (echtscheidings)mediator, waarbij hij meestal optreedt voor partners met een eigen onderneming. In deze procedure hebben klagster en haar ex-man – na een eerste kennismakingsgesprek met de mediator op 8 november 2019 – een mediationovereenkomst gesloten met de mediator, ten behoeve van de afwikkeling van hun echtscheiding. Tijdens de eerste mediationbijeenkomst op 6 december 2019 liet de ex-man klagster weten dat hij een nieuwe relatie had. Dit sloeg bij klagster in 'als een bom' en klagster reageerde zeer emotioneel, zo schetst de mediator dit later. Het conflict tussen ex-man en klagster is vervolgens geëscaleerd. Na het tweede mediationgesprek d.d. 20 december 2019 heeft klagster de mediator schriftelijk bericht dat zij had ontdekt dat haar ex-man voorafgaande aan de mediation al juridisch advies had ingewonnen, zich financieel al had voorbereid op de scheiding, al op zoek was naar een nieuwe woning in de buurt van zijn nieuwe relatie, etc. Zij voelde zich daardoor op achterstand gezet op financieel en juridisch gebied en gaf aan dat haar vrouwen in de mediation geschaad was. De mediator heeft getracht haar daarop gerust te stellen door aan te geven dat hij op een neutrale en onpartijdige wijze de wensen van partijen zou bespreken. Tijdens het derde mediationgesprek d.d. 12 februari 2020 bleek de verhouding tussen partijen zodanig verstoord dat zij niet in staat waren om tot elkaar te komen en afspraken te maken. De mediator heeft hen daarop separaat gesproken. Bij berichten van 21 en 25 februari 2020 heeft klagster de mediator echter verzocht de mediation te beëindigen. De mediator heeft daarop niettemin enkele opties voorgesteld, maar zonder succes. De mediation is op 13 maart 2020 beëindigd.

Klacht en verweer

Klachtonderdelen 1, 3 en 4

De tuchtcommissie heeft de verwijten van klagster in deze drie klachtonderdelen gezamenlijk behandeld. De klacht die daaraan ten grondslag lag is – kort samengevat – dat klagster het de mediator verweet dat hij te weinig aandacht heeft besteed aan de door klagster ervaren onbalans in vergelijking met de positie van haar ex-man. De mediator heeft hier tegenin gebracht dat hij wel degelijk aandacht heeft besteed aan de emoties en de zorgen van klagster. Het ouderschapsplan zou pas zijn besproken 'toen klagster rustiger werd'. Hij heeft erkend dat de emoties hoog opliepen, maar heeft daarop juist tussen partijen bemiddeld. Ter zitting heeft de mediator verklaard dat dit de eerste keer was dat hij te maken kreeg met een vechtscheiding.

Klachtonderdeel 2

Voorts heeft klagster de mediator verweten dat hij onjuiste, althans onvolledige informatie heeft gegeven over de mogelijkheden om juridisch advies in te winnen. Volgens klagster heeft de mediator het haar afgeraden tijdens de mediation juridisch advies in te winnen zonder toestemming van haar ex-man terwijl die vóór de mediation al juridisch advies had ingewonnen.

De mediator heeft zich tegen dit klachtonderdeel verweerd met de stelling dat hij klagster tijdens het tweede mediation-gesprek zou hebben gewezen op de mogelijkheid om een advocaat in de mediation te betrekken indien zij op juridisch vlak versterking wilde; de ex-man van klagster zou daarmee ook akkoord zijn gegaan.

Klachtonderdeel 5

Klagster heeft de mediator met dit klachtonderdeel verweten dat hij eerder had moeten bemerken dat voortzetting van de mediation geen zin had en de mediation had moeten stoppen althans daarop gerichte regie had moeten voeren.

De mediator heeft daarop aangevoerd dat hij het niet zorgvuldig vond om de mediation direct te beëindigen omdat partijen zo hoog in de emotie zaten. Hij wilde hen niet de kans ontnemen om er samen uit te komen. De mediator heeft partijen daarom voorgesteld om met elk van hen apart een persoonlijk gesprek te houden. Partijen stemden hiermee in. Zij hebben de mediator toen nog wel verzocht om een verslag van de mediationgesprekken te maken en daarin de standpunten van partijen te beschrijven. Aan dit verzoek heeft de mediator met zijn brieven van 25 februari en 6 maart 2020 voldaan. Tijdens het persoonlijk gesprek op 21 februari 2020 met klagster werd het de mediator duidelijk dat voortzetting van de mediation zinloos was. Toen is de mediation beëindigd.

Klachtonderdeel 6

Ten slotte heeft klagster de mediator verweten dat hij geen verslagen van de mediationgesprekken heeft gemaakt.

Beoordeling

Klachtonderdelen 1, 3 en 4 – regulering emoties en communicatie

De tuchtcommissie overweegt dat sprake was 'van een bewerkelijke echtscheiding, waarbij partijen op vrijwel alle punten fundamenteel van mening verschilden, er groot wantrouwen naar de andere partij was en de emoties hoog opliepen.' Vastgesteld wordt dat de escalatie in het eerste mediationgesprek ontstond of duidelijk zichtbaar werd, toen klagsters ex-man meedeelde dat hij een nieuwe relatie had. Na dit gesprek is de verstandhouding tussen partijen louter verslechterd, wat met name in het derde mediationgesprek leidde tot een onwerkbaar situatie. De tuchtcommissie stelt dat de mediator heeft onderkend dat 'klagster en haar ex-man emotioneel verschillend in de echtscheiding zaten'. Echter, de mediator heeft naar het oordeel van de tuchtcommissie onvoldoende aandacht gehad voor de emoties van klagster en daarmee onvoldoende gedaan.

De tuchtcommissie overweegt in dat verband het volgende: 'Van een mediator mag worden verwacht dat hij niet alleen

aandacht voor de emoties van partijen toont, maar ook dat hij actief met die emoties aan de slag gaat. Dat geldt eens te meer voor een mediator in echtscheidingen, omdat deze mediations zich doorgaans kenmerken door hoogoplopende emoties en een stevige escalatiegraad. Emoties versterken het conflict en belemmeren de oplossing daarvan. Een van de belangrijkste taken van de mediator is om ervoor te zorgen dat de emoties en de communicatie tussen partijen zo gereguleerd worden, dat partijen zo veel mogelijk op voet van gelijkwaardigheid een gesprek kunnen voeren over de oplossing van hun probleem. De Tuchtcommissie wijst in dit verband op Gedragsregel 7 - in samenhang met Gedragsregel 3 - die inhoudt dat een mediator alleen een mediation aanneemt wanneer hij over de nodige kwaliteiten beschikt om de mediation goed te laten verlopen. In de toelichting bij Gedragsregel 7 staat onder andere dat van de mediator mag worden verwacht dat hij beschikt over interventietechnieken gericht op onder meer het verbeteren van de communicatie tussen partijen en het verhelderen van het probleem en de betrokken emoties en belangen.'

Dat uitgangspunt in ogenschouw nemende, oordeelt de tuchtcommissie dat de mediator 'zich zakelijk, terughoudend en neutraal heeft opgesteld naar beide partijen waardoor klagster afstand en onbegrip voor haar emoties heeft ervaren.' En voorts: 'Door aldus te handelen zijn de emotionele achterstand en kwetsbaarheid van klagster en de aanmerkelijke onbalans tussen partijen die daaruit voortvloeide, blijven bestaan. Uit het dossier en hetgeen ter zitting is uitgewisseld, is overtuigend gebleken dat die onbalans aanwezig was en in de loop van de mediation eerder is vergroot dan verkleind. De mediator had deze onbalans moeten constateren en daarop moeten acteren.'

Ook bij de bespreking van het ouderschapsplan met partijen heeft de mediator onvoldoende oog gehad voor 'de onevenwichtige positie van partijen, hun verslechterde onderlinge relatie en de emotionele staat waarin klagster verkeerde, waardoor klagster daarbij te weinig regie heeft ervaren. Door deze omstandigheden niet, althans onvoldoende, te onderkennen en daar onvoldoende op te acteren, heeft de mediator Gedragsregel 7, in samenhang met Gedragsregel 3, geschonden.'

De tuchtcommissie verklaart deze drie klachtonderdelen dan ook gegrond.

Klachtonderdeel 2 – juridisch advies

Het tweede klachtonderdeel, het verwijt dat de mediator onjuiste/onvolledige informatie heeft gegeven over de mogelijkheden om juridisch advies in te winnen, is door de tuchtcommissie eveneens gegrond verklaard. De tuchtcommissie overweegt in dat verband: 'Het is de taak van de mediator om bij partijen te checken en ervoor te zorgen, dat beide partijen beschikken over de informatie die zij nodig hebben om afgewogen beslissingen te kunnen nemen. Het ligt op de weg van de mediator partijen daarbij zo nodig te wijzen op de mogelijkheid om tijdens de mediation externe adviseurs of deskundigen te raadplegen (Gedragsregel 3 met toelichting). Van deze taak heeft de mediator zich onvol-

doende en op onjuiste wijze gekwetten door klaagster in zijn e-mail van 7 januari 2020 te schrijven dat de juridische voorbereiding van klagers ex-man geen afbreuk doet aan de positie van klaagster en dat hulp van derden kan worden ingeroepen als partijen elkaar daarvoor (schriftelijk) toestemming geven. Met de eerste opmerking heeft de mediator onvoldoende aandacht getoond voor de door klaagster ervaren onbalans. De tweede opmerking is in het algemeen onjuist. Gedragsregel 3 vereist niet dat tijdens de mediation het inwinnen van (deskundig) advies de wederzijdse instemming behoeft.'

Klachtonderdeel 5 – beëindiging mediation

De tuchtcommissie stelt voorop dat van een mediator mag worden verwacht dat hij met partijen in gesprek gaat en onderzoekt of bij hen nog voldoende draagvlak bestaat om de mediation voort te zetten, zodra bij hem het vermoeden ontstaat dat partijen er met mediation niet uit zullen komen.

De tuchtcommissie acht het dan ook begrijpelijk dat de mediator het, gelet op de emotionele toestand van partijen tijdens de derde mediationbijeenkomst niet zorgvuldig vond om de mediation direct te beëindigen en partijen de kans wilde geven er samen uit te komen. Ook acht de tuchtcommissie het begrijpelijk dat de mediator vervolgens gesprekken met partijen afzonderlijk heeft gevoerd. Toen klaagster de mediator in dat afzonderlijke gesprek echter aangaf dat zij de mediation wilde beëindigen, had hij daar gehoor aan moeten geven in plaats van partijen te adviseren elkaar de ruimte te geven om gezamenlijk tot een oplossing te komen en verschillende opties voor voortzetting van de mediation voor te stellen. Daarmee heeft de mediator geen of onvoldoende rekening gehouden met de wens van klaagster om de mediation te beëindigen en onvoldoende aandacht getoond voor de door klaagster ervaren onbalans.

Dit klachtonderdeel wordt eveneens gegrond verklaard.

Klachtonderdeel 6 - gespreksverslagen

Slechts dit laatste onderdeel wordt ongegrond verklaard. De mediator heeft volgens de tuchtcommissie niet tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld door niet steeds gespreksverslagen op te stellen, al had de mediator er volgens de tuchtcommissie gelet op de emotionele toestand van klaagster wel verstandiger aan gedaan om de tussentijdse afspraken vast te leggen om daarmee duidelijkheid te creëren voor partijen en de voortgang van de mediation te bevorderen. De tuchtcommissie overweegt in dat verband: *'het MfN-mediationreglement noch de Gedragsregels verplichten een mediator om gespreksverslagen op te stellen. Een mediator heeft ten aanzien van de verslaglegging de vrijheid de werkwijze naar eigen inzicht in te richten. Wel mag van hem verwacht worden dat hij daarover duidelijk en transparant is zodat partijen weten wat zij op dit punt van de mediator mogen verwachten.'*

De tuchtcommissie komt tot de conclusie dat de klacht deels gegrond is. Aan de mediator wordt de maatregel van waarschuwing opgelegd.

Noot

In deze uitvoerige en goed onderbouwde beslissing van de tuchtcommissie komen diverse interessante onderwerpen aan de orde: het reguleren van de emoties van partijen, de communicatie tussen de mediator en partijen, de partijautonomie, de balans tussen partijen, de competentie van de mediator, het omgaan met het inwinnen van juridisch advies, de beëindiging van een mediation en het opstellen van gespreksverslagen. De hiervoor geciteerde overwegingen van de tuchtcommissie over deze onderwerpen geven een duidelijk en lezenswaardig beeld van wat er van de mediator mag worden verwacht.

De uitspraak bevestigt – en dat kan niet vaak genoeg worden herhaald – dat het partijen vrijstaat zich te laten informeren en adviseren teneinde in mediation weloverwogen en goed geïnformeerd tot keuzes te kunnen komen. Juist (die mogelijkheid en veelal noodzakelijkheid van) de figuur van (partij) adviseur draagt eraan bij dat de mediator zijn onafhankelijke en onpartijdige rol zuiver kan blijven vervullen. Dat is juist ook essentieel in deze casus waar de mediator tevens belastingadviseur is.

Een ander belangrijk punt betreft het constructief kunnen – en moeten – omgaan met emoties in de conflictsituatie. Het gaat hier over het spanningsveld tussen enerzijds voldoende afstand houden ten behoeve van de neutrale en onafhankelijke rol van de mediator; anderzijds het verbinding maken en houden met alle partijen ten behoeve van het gehoord en gezien worden. Geen sympathie of antipathie, wel empathie. De mediator is hier doorgeschoten in het eerste ten koste van het tweede. De mediator heeft onvoldoende gedaan met de emoties. Daarbij te spreken van een 'onbalans' miskent in onze ogen de ongetwijfeld ook bij de andere partij aanwezige – maar kennelijk veel minder zichtbare – emoties. Oftewel het oordeel of de mediator voldoende doet met de aanwezige emoties, hangt wat ons betreft niet af van de mate waarin die emoties getoond worden. Hoe het conflict partijen beroert en wat dat betekent voor hun oordeelsvorming en voor hun vermogen om tot oplossingen te komen, is iets dat áltijd aandacht behoeft. Dat is evenmin voorbehouden aan de echtscheidingsituaties.

Verder is opvallend dat de tuchtcommissie de mediator slechts de lichtste maatregel – een waarschuwing – heeft opgelegd, terwijl een groot aantal klachtonderdelen gegrond wordt verklaard. Kennelijk weegt de tuchtcommissie niet te zwaar aan de vele gegrond verklaarde verwijten over de disbalans tussen partijen, de onjuiste/onvolledige informatie aan klaagster over de mogelijkheden om juridisch advies in te winnen en het onvoldoende zorgvuldig beëindigen van de mediation. Uit de beslissing blijkt niet waarom de tuchtcommissie meende te kunnen volstaan met een waarschuwing. Wellicht heeft de tuchtcommissie overwogen dat er wel veel 'mis' is gegaan, maar dat het niet om grove fouten gaat.

Van de verwijten die klaagster de mediator maakt, achten wij het – gegrond verklaarde – verwijt dat de mediator onjuiste/onvolledige informatie aan klaagster heeft gegeven over de

mogelijkheden om juridisch advies in te winnen, wellicht nog wel het meest ernstige. Terecht heeft de tuchtcommissie overwogen dat het nu juist aan de mediator is, er voor zorg te dragen dat óók de juridische balans tussen partijen goed is. Wij formuleren het liever wat ruimer: dat de mediator ervoor heeft te waken dat elke partij zich bewust is van zijn of haar eigen verantwoordelijkheid in de te maken keuzes en de

daarbij benodigde informatie en (partij)advies over de eigen kansen en risico's bij de verschillende keuzemogelijkheden.

Beide aspecten: juiste aandacht voor de emoties en juiste wijze van omgaan met informatie- en adviesbehoefte, hadden verdere escalatie wellicht kunnen voorkomen, of beter nog: de-escalerend kunnen werken. ■